

Bizánci ünnepek

*és táncoltunk egy szörnyű maszk alatt
üszkös malacpofát lengetett csattogó zászlón a szél
éj volt-e nappal rég feledtem
kölyök voltam-e férfi rég feledtem
körül rikoltva járták horgas vének kiégett asszonyok
szarvakkal és csengőkkel fölcicomázva
olykor mellemnek szögezte ujját a bolond és kérdezte: ki vagy
és nem voltam csak rángatódzó békaláb
szárnyakká kilobogott két karom
s míg lehúzott a föld
arcom idegenül ékelődött az időbe
más arcok lestek maszkokká levetkezők
tél volt örökös éberálom
társaim sanda bakók vihogó némberek
dob buffogott és harsogott a trombita
nem tudta senki miért ez a tánc kinek ez a tánc
és senkisé is kérdezte: mire való ez az egész
távolból nem szűrődött ide semmi láрма
tengerzúgás hegyomlás rontó seregek vonulása
kívül az időn szagatott fekete örvény
próféta és bohóc rég elkeveredett
ki tudta volna szétválasztani
a vihogó látnokot a nyálzó pojját
az asszonyt és a szerte-párzó bestiát
a sündörgő zsebest
az ünnep mesterét kiről senkisé is tudta merre van
ki ő
s a krónikást ki hangtalan loppán el a tömegben
véresre harapja nyelvét
nincs szava senkihez
kíséri vad rikácsolás: bolond
míg fölissza madárijesztő-alakját a köd
fogyó terét az éjszaka*